

ПРЕС КЛИПИНГ

31.октобар 2011.

НАСЛОВИ

Газде запошљавају на одређено време;(стр.2)

Предузећа све мање;(стр.3)

Има ли лека за српске трговце;(стр.4)

Студирају да би чекали на бироу;(стр.5)

Предњачићемо у свету по незапослености;(стр.7)

Прво дугови предузећа, па плате;(стр.8)

Путари прекинули штрајк;(стр.9)

Порези и доприноси на плате биће смањени на око 40 одсто;(стр.10)

НБС: у блокади 62.234 предузећа; (стр.11)

Криза ставља катанац на све већи број фирми;(стр.12)

Газде запошљавају на одређено време

С. БУЛАТОВИЋ

Готово сваки осми радник у нашој земљи нема потписан уговор са фирмом о сталном запошлењу. Отказ после три месеца пробног рада послодавца ништа не кошта

ЗА три месеца се састану, упознају и често - растану. Послодавцу је данас, тако макар сматра Закон, толико довољно да види да ли је изабрао правог човека. Ако се и даље двоуми, за процену има још највише девет месеци. Годину дана је најдужи период на који се радник може запослити на одређено време. Статистика каже да у Србији тако ради сваки осми запослени, нешто грубље процене су да их је и 600.000, а пракса је да разлог није вредновање квалитета радника већ мањи трошкови извесног „раскида“.

Током три месеца пробног рада, наравно говоримо о идеалним условима, раднику следује плата, тече му стаж и има здравствено осигурање. Његов отказ не кошта ништа. Када се радни однос продужи на највише годину дана запослени већ стиче право на регрес. И то је довољан мотив да газда, ако природа посла то дозвољава, свака три месеца мења радну снагу. Ни годишња динамика није прескупа, али зато раскидање посла на неодређено време из касе предузећа извлачи хиљаде и хиљаде динара отпремнине.

Тренутни начин њеног обрачуна, међутим, послодавци виде као главни разлог ретког запошљавања старијих грађана, али и све ређе закључивања уговора на неодређено време. По важећем закону, у случају отказа, раднику следи накнада обрачуната по укупним годинама стажа. Послодавци, с друге стране, захтевају да у ту суму уђу само године проведене у последњој фирми.

СЛОВАЧКА РЕФОРМА СЛОВАЧКИ послодавци, вођени истим разлозима као и наши, недавно су се изборили за измене Закона о раду, и оне се сматрају једном од значајнијих реформи недавно оборене Владе. У Словачкој тако сада постоји термин „старији запослени“ и за њега пробни период може да траје највише шест месеци. Уговор на одређено време може да се склопи на највише три године, а највише три пута да се обнавља и продужава.

- Отпремнине у Србији су високе у односу на финансијску ситуацију предузећа - каже Драгољуб Рајић, из Уније послодаваца. - Постоји велика фреквенција радника. Људи често мењају посао и свега трећина у једном предузећу остане више од три године. Они траже бољи посао, а послодавци боље раднике. Сметња су отпремнине, које, за све године стажа, треба да исплати сваки послодавац. Знам пример жене која је после осам месеци затворила угоститељски локал у Београду. Измирила је све порезе и доприносе, али сада радници дугује 190.000 динара. Толико јој треба за отпремнину, јер жена има 27 година стажа, а код ње није радила ни пуну годину.

О измени закона у овом делу размишља и Влада. На тапету би, међутим, ускоро могло да се нађе и продужавање рада на одређено време. Флексибилније тржиште рада је један од захтева Међународног монетарног фонда, али и домаћих и страних инвеститора. И док запослени страхују да би то само повећало њихову несигурност и неизвесност на послу, послодавци верују да би то повећало запосленост.

- Мислимо да би запошљавање на одређено време до највише три године било добро решење - додаје Рајић. - Тако је у Хрватској, одавно у Словачкој, а мислим и у Македонији. Половина фирми у Србији се угаси у року од три године. Значи да ће власник током тог времена видети куда му иде предузеће и има ли потребе за тим радником. Овако он запосли неког после прве године, а који месец касније мора да затвори радњу.

НЕСЛАВНА СТАТИСТИКА

АНКЕТА о радној снази Републичког завода за статистику каже да у Србији на одређено ради 9,7 одсто запослених. Још 1,4 одсто је ангажован у сезонским пословима, а 1,3 има повремену посао. Уговори на одређено, према статистици, ређи су у Београду - 7,2 одсто. У Војводини је овако ангажовано чак 13,5 одсто радника. Гледано по узрасту, ограничени уговор је најзаступљенији међу популацијом између 15 и 24 године - 28,5 одсто.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:351349-Preduzeca-sve-manje>

Предузећа све мање

Талас кризе се осећа све више у нашој земљи, због чега је изражено смањење броја предузећа. Фирме муче велика ликвидност, високе дажбине, разне таксе...

Од почетка године приметан је тренд смањења броја предузећа, што је резултат другог таласа кризе који се све више осећа у земљи, изјавила је Катарина Обрадовић-Јовановић из Министарства економије.

Обрадовић-Јовановићева, руководилац одељења за политику развоја малих и средњих предузећа при Министарству, навела је како је и даље изражен проблем недовољне ликвидности предузећа и да се компаније „боре“ да обезбеде повољније изворе кредитирања, како би могле да опстану на тржишту.

- Нема састанка да се не помене проблем високих дажбина, не се само пореских, већ и разних такси, доприноса... - рекла је Обрадовић-Јовановићева и нагласила да што пре треба размотрити на који начин може да се помогне привредницима.

Има ли лека за српске трговце

Промет је све мањи, а од почетка 2011. угашене су 2.274 трговинске компаније

Повећање куповне моћи и олакшање пословања једини су лек за болесну српску малопродају која од краја 2008. године непрекидно тоне, сматрају економисти.

Од почетка 2011. године угашене су чак 2.274 трговинске компаније, а основано је свега 684 предузећа која се баве трговином, саопштено је у Привредној комори Србије, а осим броја трговина, мањи је и промет у њима. Према последњим подацима Републичког завода за статистику, промет робе у трговини на мало у Србији је у августу био 18,3 одсто мањи него у истом месецу протекле године. Нешто је блажа рачуница Уније послодаваца Србије, по којој је малопродаја, у поређењу са 2008. годином, пала 17 одсто.

Како је истакнуто на конститутивној седници Одбора удружења ПКС за трговину, највећи проблеми са којима је суочена домаћа трговина су неликвидност, рокови плаћања, велики намети, монопол у дистрибуцији и сива економија.

Јасно је, стога, да је српска малопродаја болесник. И под хитно јој је потребан лек. Економисти наводе различите узроке сталног пада малопродаје, па би је на различите начине и лечили. Владана Хамовић, економиста, сматра да је на пад промета утицала слаба куповна моћ, као и то што из године у годину нема побољшања стандарда грађана.

– Због тога се највише купује оно што је најосновније и новац се издваја углавном за храну и режије. Иде се на све скромније куповине, а како за исту количину новца може да се пазари мање артикала него пре две године, ето узрока пада малопродаје – објашњава Владана Хамовић, додајући да лек није у свакодневним акцијама које трговине осмишљавају.

– Ни одложено плаћање не помаже, јер је време несигурно и то нарочито са становишта сталног запослења. Шта купцима значи одложено плаћање од годину дана када нису сигурни да ли ће за годину дана имати посао. Због тога мислим да је лек за српску малопродају повећање куповне моћи грађана, а за то је неопходна већа привредна активност у земљи – закључује наша саговорница.

Њен колега Александар Стевановић, сарадник Центра за слободно тржиште, другачије види стање српске трговине, па би је на други начин лечио.

– Као прво, ја не знам да ли је пад малопродаје баш толики колико се прича. Пре бих рекао да су у последње две, три године, многи отишли у сиве канале, па је удео сиве економије у малопродаји порастао. Због тога испада да је промет драстично смањен, а он је заправо ту, али се не евидентира – сматра Стевановић.

Како главним узроком лошег положаја малопродаје сматра пословање у сивој зони, Стевановић саветује држави шта да учини.

– Требало би најпре олакшати услове пословања. А после тога би на ред дошао други лек, односно санкционисање оних који послују у сивом сектору. Што се тиче куповне моћи грађана, не верујем да је она у великој мери утицала на пад промета. Али, оно што је тачно то је да јесте смањена могућност задуживања, којом су људи пре кризе финансирали нереалне захтеве – каже Стевановић.

У Унији послодаваца Србије кажу да пад малопродаје највише узрокује драстично погоршање пословања самосталних трговинских радњи, а не трговинских ланаца. Како напомињу, у кризи увек испаштају најмањи.

– Износ просечног рачуна у малим радњама се са 500 динара, колико је износио пре кризе, свео на свега 250. То је драстичан пад промета и вероватно је то узрок таквој статистици – рекао је Драгољуб Рајић из Уније послодаваца Србије.

Велика бољка наше малопродаје су и мале зараде. Како преноси Тањуг, Гордана Хашимбеговић, секретар Удружења ПКС за трговину, истакла је да је просечна плата у трговини од јануара до краја августа износила 28.143 динара, што је знатно мање од републичког просека.

С. Деспотовић

<http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/Studiraju-da-bi-cekali-posao-na-birou.sr.html>

Студирају да би чекали на бироу

Хиперпродукција менаџера, лекара и оних који се школују како би радили у државним установама у којима већ постоји вишак запослених

Београђанка В. Р. (30) ових дана би требало да одбрани мастер рад из финансијског менаџмента на Факултету организационих наука. Завршила је Факултет за пословне студије „Мегатренд” као један од пет најбољих студената да просеком 9,52. У радној књижици нема ни дана радног стажа у струци, а на бироу рада је готово годину дана. Редовно прати огласе за посао и шаље биографије.

– За ових годину дана колико сам на евиденцији службе за запошљавање звали су ме једном да ми понуде да радим као конобарица у кафићу на пумпи. Била сам шокирана – жали се наша саговорница.

Управо се вратила са једног од многобројних сајмова запошљавања.

– Није лако тражити посао у Србији. Многе фирме које траже кадрове немају основну културу да захвале онима који се јаве на конкурс. Дешава се да не обавесте кандидате када нису прошли тестирање, а ми чекамо као да седимо на иглама – каже ова девојка.

Наша саговорница већ неколико година ради хонорарно као комерцијалиста у угоститељству. Није пријављена, нема редовну плату и ради на проценат. Нажалост, често можемо срести дипломираног педагога који ради за шанком неког кафића или физиотерапеута „запосленог” у теретани.

У трагању за радним местом, многи се уздају у личне и професионалне везе, а неки и у услуге овлашћених приватних агенција. Посао у просеку траже готово две године, а они са факултетском дипломом двоструко краће, тврде у Националној служби за запошљавање.

Најспорије долазе до посла инжењери рударства, текстила, пољопривреде, па чак и машинства. Осим тога, већ годинама имамо вишак лекара опште праксе. Није лако ни дипломцима друштвених наука, пре свега правницима, професорима социологије, педагогије, психологије, као ни филолозима или менаџерима.

– С обзиром на то да имамо само шест одсто становника са факултетском дипломом, држава би морала много боље се брине о њима и да преузме одговорност за проблеме које имају. Имамо хиперпродукцију менаџера, лекара и људи који се школују како би радили у школама или другим државним установама у којима увек постоји вишак запослених. И факултети су државне институције, па би требало озбиљно да се размотри какав кадар производе. Понуда тржишта рада је јако лоша, па можемо рећи да посла готово да нема – каже Јадранка Димов, стручњак за запошљавање и професионалну оријентацију.

Када прође једна година безуспешног трагања за радним местом млади полако постају депресивни, неретко долази до психосоматских поремећаја и болести. Питају се зашто су годинама учили и полако престају да унапређују своја знања. Снижавају критеријуме за одабир посла, постају егзистенцијално угрожени и битно им је да раде било шта. Многи од њих се окрећу сивој економији.

– Када једном „отплове” из струке веома се тешко враћају. На тржиште рада стижу нове генерације дипломаца чије је знање свежије – упозорава наша саговорница.

Незапосленост је, истиче наша саговорница, последица лошег образовног система јер средње стручне школе никако нису усклађене са потребама тржишта рада. Реформа стручних школа покренута је пре десетак година, али убрзо је стала. Средњошколци веома ретко раде у струци, а с обзиром на структуру занимања у средњим стручним школама број незапослених може само да расте.

– Родитељи, а поготово деца нису информисани о потребама тржишта рада. Већ неколико деценија ђаци уче за превазиђене и суфицитарне послове, а томе једном мора доћи крај – истиче наша саговорница.

Са факултетском дипломом 22.000 незапослених

Према подацима Националне службе за запошљавање, посао тренутно тражи више од 200.000 младих који имају између 15 и 30 година, што чини скоро трећину од укупног броја незапослених (27,2 одсто).

Готово 22.000 њих има диплому факултета, 158 има магистарску титулу, а троје докторску. Посао тражи и армија од 122.000 младих са дипломом средње школе и 43 хиљаде оних са завршеном основном школом или без квалификација. Овај број је сигурно већи, процењују стручњаци, јер се сви младићи и девојке који траже посао не пријављују на Биро.

Јелена Попадић

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/prednjacicemo-u-svetu-po-nezaposlenosti>

Предњачићемо у свету по незапослености

За пет година, ако се остваре пројекције ММФ-а, Србија ће бити међу пет земаља у свету с највећом стопом незапослености. На тој неславној листи, 2016. испред нас биће само Македонија, Босна и Херцеговина, Јужноафричка Република и Грчка.

Додуше, такав податак не постоји за све земље, али је рачунат за 102. У сваком случају, пројекције ММФ-а, када је о расту незапослености реч, алармантне су, указује у разговору за „Дневник“ економиста Мирослав Здравковић.

Пројекције ММФ-а, наине говоре да би у 2016. години Србија имала стопу незапослености од 16,7 одсто. Рецимо, 2009. износила је 17,4 одсто, а ове и наредне године процењује се на више од 20 одсто, тако да се увелико вртимо око "победничких" позиција. Македонци, с констатном стопом од 32,2 одсто, апсолутни су шампиони и на првом месту ће и остати, Босанци ће са садашњих 27,6 одсто пасти у 2016. години на 23 одсто, а Јужноафриканци ће за пет година имати стопу од 22,3 одсто. За разлику од осталих земаља, у Грчкој ће тај показатељ бити у расту па ће се та земља, по проценама ММФ-а, пласирати на четврто место, испред нас. Мању стопу незапослености од Србије имаће Грузија, Шпанија, Иран, Сао Томе и Принципе...

Указујући на те, по Србију веома лоше податке, Здравковић подсећа на то да је као последица економске кризе, од 2008. године до марта 2011. у Србији без посла остало 238.000 радника.

– У Србији је веома мало запослених у индустријској производњи, ту смо на нивоу из 1961. године па је питање колико се још може смањити тај број – каже Здравковић. – Предузетници су били највише погођени кризом после 2008. године, као и мале продавнице, радње и ситне услуге, и тај сектор се ближи неком дну јер је без посла остало 160.000 људи, или четвртина оних који се баве малим бизнисом.

Милан Кнежевић из Асоцијација малих и средњих предузећа наводи да 22.000 предузећа, у складу са законом, треба да оде у стечај јер су дуже од годину или две у блокади.

– У тим предузећима је запослено 140.000 радника, а она су без икакве шансе да стану на ноге и почну да раде – истиче Кнежевић.

Висока незапосленост последица је предуге транзиције, пошто у јавном сектору и производњи ради 835.000 радника. Сви се слажу у томе да су једини прави пут за запошљавање привредни раст и инвестиције.

Осврћући се на проблем привредног раста, економиста Владимир Глигоров указује на то да један од узрока јесте изгубљена производња услед ниске запослености.

– Уколико би се само запослили они који траже посао, оних више од 20 одсто незапослених, то би, не водећи рачуна о променама у продуктивности, значило бар 20 одсто већу производњу. Наравно, то би значило и већу потрошњу и већу исплативост улагања – наводи Глигоров. – Један од предлога за повећање запослености је да се држава задужи па да гради и помаже. Проблем је у томе што је потребно нешто производити и продати да би се дуг вратио, а јавни дуг је већ поприличан. То, опет, води алтернативном предлогу: да се значајно смањи ризик улагања да би приватни предузетници, домаћи и страни, развили нову производњу за домаће и стране тржиште. Ово друго подразумева свеобухватну реформу установа и понашања, чији ће се резултати видети тек на следећим изборима. Стога ваља очекивати да ће се партије утркивати у нуђењу једне или друге врсте стране помоћи па ће се предвиђање о спором расту у дужем периоду остварити.

С. Глушчевић

<http://www.dnevnik.rs/novi-sad/prvo-dugovi-preduzeca-pa-plate>

Прво дугови предузећа, па плате

Запослени у ЈКП”Пут,, данас ће одлучити да ли ће објавити генерелни штрајк или од тога одустати. Одлука зависи, каже председник синдиката Владимир Плавшић, од исхода разговора с пословодством предузећа на који начин се планира измирење великих задужења „Пута”.

Плавшић каже да је пословна тајна колики су губици, а незванично је реч о суми од неколико стотина милиона динара.

- Интересује нас како се планира покривање минуса и то синдикат сада ставља у први план, па тек онда исплату првог дела плате за октобар и новца за три месеца за путне трошкове - истиче Плавшић.

Пре десетак дана запослени су примили други део зараде за септембар и први део регреса. Исплата је уследила после штрајка упозорења. У саопштењу предузећа тешку финансијску ситуацију су образложили чињеницом да је нова гарнитура власти у Граду, пре више од три године, у фирми затекла краткорочне и дугорочне кредите од три милиона евра и да је враћено око 2, 7 милиона евра, али да се „Пут” додатно задуживао због одржавања текуће ликвидности и исплата личних доходака. Кажу и то да је ребалансом буџета ове године за одржавање саобраћајница предвиђено милијарду динара, што је знатно већа сума новца него лане. А као један од највећих проблема наводе веће трошкове од прихода које „Пут” оствари и да су предузете мере за повећање ефикасности.

З. Делић

Путари прекинули штрајк

ЗРЕЊАНИН: Зрењанински путари поново су на својим радним местима. Договором менаџмената и радника „Војводинапута”, прекинут је генерални штрајк у који су запослени ступили 17. октобра. Више од 200, од укупно 360 радника, потпуно је обуставило рад, а кључни разлози за овако радикалан бунт били су кашњење плата и неисплаћени прековремени рад.

Председник Штрајкачког одбора и Самосталног синдиката у „Војводинапуту” Душан Батањски навео је да ово предузеће радницима дугује за 2009. и 2010. годину новац по основу, како каже, незаконитог одузимања 20 одсто од бруто плате. Нису им исплаћени ни прековремени рад и јубиларне награде за прошлу годину, фирма им је дуговала и августовску плату и аконтацију за септембар.

Директор „Војводинапута” Здравко Илић за то време уверавао је јавност да ситуација у овој путарској фирми није драматична и напоменуо да је садашње стање последица ранијих задуживања код пословних банака. Пре нешто више од месец дана предузећу су банке блокирале рачун, јер није било у могућности да врати одређене дугове. Настала је ланчана реакција, други повериоци су се уплашили и хтели да наплате потраживања. Пословодство „Војводинапута” је одмах започело разговоре са банкама и повериоцима како би криза била превазиђена, а рачун одблокиран.

- Постигли смо договор са банкама и изашли из блокаде. Одмах после тога успели смо да наплатимо нека потраживања. Платили смо радницима једну целу зараду и још неке принадлежности из прошле године које су тражили. По потписивању споразума о престанку генералног штрајка, процес рада је настављен - потврдио је Илић.

По његовом мишљењу, овај штрајк је био непотребан, јер радници таквим поступком нису урадили ништа добро ни себи, ни фирми.

- Створена је слика у јавности да овде постоје неки велики проблеми, што реално није тачно. Чињеница је да има потешкоћа у пословању, али то је неко друго питање које решавамо колико год је могуће, закључио је Илић. Он је раније оценио да је 2011, без обзира што је кризна за већину путара, због разних специфичности на овом тржишту за „Војводинапут” била релативно добра. Без иједног подигнутог кредита ове године, организован је процес производње, исплаћиване су зараде радницима, и до пре месец дана сервисирани обавезе према банкама.

С друге стране, штрајкачи су тврдили да су истањене залихе материјала у фирми, да нема битумена и асфалта, као ни горива, што указује, како су напомињали, да је „Војводинапут” у озбиљном проблему, не само по питању ликвидности.

Ж. Балабан

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/286526/Porezi-i-doprinosi--na-plate-bice-smanjeni-na-oko--40-odsto>

Министар економије Небојша Ђирић најавио за 2012.

Порези и доприноси на плате биће смањени на око 40 одсто

Бојана Анђелић

- Сигуран сам да ћемо у току следеће године општу стопу пореза и доприноса, која је сад око 64 одсто, моћи да спустимо на неки ниво близу 40 одсто - каже за "Блиц" министар економије Небојша Ђирић. Он додаје и да је за три и по месеца од доношења уредбе о подстицају запошљавања, којом су смањење пореске основице за неке категорије и за 85 одсто, до радног места дошло 6.700 људи.

Утисак је да је Србија у подстицајима инвестиција била широке руке и да практично финансира половину улагања? Какви су ефекти? Тај програм је почео 2006. године и сад има око 194 активна пројекта која треба да резултирају са око милијарду евра инвестиција и са 33.000 нових радних места.

Проста рачуница говори о томе да је на тих милијарду држава досад одобрила 160 милиона евра за подстицаје. То значи да на један евро из буџета долази шест евра инвестиција. Према нашој рачуници, тај један евро се врати у буџет за 17 месеци кроз плаћање ПДВ-а, кроз плате и доприноса.

Купиш фабрику за три милиона евра, а по запосленом добијеш 9.000 евра као „Бенетон“. Рекло би се да је такву понуду непристојно одбити?

- Она није ништа другачија од оних које имају Словенија, Словачка или Хрватска...

Али они не дају 10.000 евра по радном месту?

- Такве подстицаје понудили смо за одређене градове, девастирана подручја, где је стопа незапослености и до 35 одсто, да бисмо привукли инвеститоре. С друге стране, да нисмо направили такву понуду, „Бенетон“ би отишао у Хрватску. А овако су дошли код нас, запослили око 3.000 људи, редовно им плаћају порезе и доприносе, редовно подмирују рачуне за воду, струју и то је инвестиција која укупно износи око 55 милиона евра. А имаћемо у наредном периоду позитивне вести и по питању неких других великих и познатих инвеститора из иностранства.

Опширније у штампаном издању

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/naslovna_strana.php?vest=98162

Аутор: Слађана Мацгаљ

До краја године још око 6.225 потенцијалних кандидата за аутоматски стечај

НБС: у блокади 62.234 предузећа

Према подацима Народне банке Србије на крају прошлог месеца у бази података Принудне наплате евидентирана су укупно 62.234 дужника – привредна субјекта с блокираним рачунима. Износ њихове блокаде је достигао безмало 182 милијарде динара (181.997.659.941,67), без обрачунате камате, а процене НБС-а указују да би, под условом да остану блокирани до краја године, услов за стављање на листу кандидата за аутоматски стечај, односно, за подношење обавештења о непрекидној великвидности дужој од годину дана могло да испуни још 6.225 правних лица. Тиме би укупан број фирми које су од почетка примене законских одредби о аутоматском стечају испуниле услов за ту процедуру на крају ове године могао да достигне 28.891, од чега само у овој години 15.118.

Званични подаци показују и да је број блокираних фирми у првих девет месеци ове године у односу на исти период 2010. мањи за око 6.000, као и да је укупан износ блокаде умањен за око 57 милијарди динара. С друге стране, од 22.676 правних лица за која је надлежним привредним судовима до сада достављено обавештење за покретање аутоматског стечаја, њих око 750 је, кажу у НБС, само нашло начин и успело да се деблокира, док је, према подацима Агенције за привредне регистре у првих девет месеци ове године, по основу аутоматског стечаја из регистра обрисано 8.345, а од почетка примене тог механизма укупно 14.325 привредних субјеката. Да ли ће и у којој мери прошлонедељна уредба Владе Србије о ограничавању рокова плаћања државе приватном сектору на 60 дана помоћи у ублажавању проблема блокираних рачуна, и извлачењу државе из ланца великвидности, с обзиром на то да није обухватила старе дугове, нити дугове јавних предузећа (која, према неким проценама привреди дугују око 30 милијарди динара) – остаје да се види. У овом тренутку, чак и пуке бројке указју на њене могуће домете. Наиме, као што “из угла буџета неће направити никакав додатни трошак”, јер представља тек 0,15 одсто БДП-а, смањење блокаде од 182 милијарде динара за 4,5 милијарде, колико ће републички органи по овој уредби платити привреди – из угла привреде такође неће значити неки нарочити добитак.

И даље изражен проблем недовољне ликвидности. компаније се боре да обезбеде повољније изворе кредитирања

Криза ставља катанац на све већи број фирми

Од почетка године приметан је тренд смањења броја предузећа у Србији, резултат и другог таласа кризе који се све више осећа у земљи, изјавила је Катарина Обрадовић-Јовановић из Министарства економије. Обрадовић-Јовановић, руководилац Одељења за политику развоја малих и средњих (МСП) предузећа при Министарству, навела је за Тањуг како је и даље изражен проблем недовољне ликвидности предузећа и да се компаније боре да обезбеде повољније изворе кредитирања, како би могле да опстану на тржишту. "Нема састанка са представницима МСП, а да се не помене проблем високих дажбина, не само пореских, већ и ванпореских оптерећења као што су разне таксе, доприноси", рекла је Обрадовић-Јовановић и нагласила да што пре треба размотрити на који начин може да се помогне привредницима. "Сигурно да постоје начини да се одређени намети или укину или смање, или макар да се кроз промену процедура олакша предузетницима да троше што мање времена и имају мање трошкова за измиривање својих обавеза", додала је она. У Србији, према проценама, тек сваки пети новоосновани бизнис опстане, а највише пропалих послова има у области трговине и услуга. Подаци Агенције за привредне регистре показују да је од почетка године отворен и угашен највећи број неспецијализованих трговина на велико. На другом месту по броју пропалих послова су ресторани и покретни угоститељски објекти. Обрадовић-Јовановић је истакла да су за развој МСП најбитнији подстицајни амбијент и адекватна финансијска средства под повољнијим условима. Повољни кредити, са нижим каматама, су оно што предузетници траже. Обрадовић-Јовановић се слаже да ће поред постојећег Фонда за развој, Агенције за финансирање и осигурање извоза (АОФИ) и Развојна банка, такође, пружити допринос у већем финансирању малог и средњег бизниса. Званичница Министарства је напоменула да се развоју малог и средњег бизниса у Европској унији (ЕУ) поклања изузетна пажња, и да је за Србију важан извештај ЕУ о праћењу спровођења "закона о малом послу" (смалл бизнис акт) на Западном Балкану.